meipm̄ ī exercitio orōnis viſitādo. Cū h̄ pa
riter depcor mūdiciā cordis mihi pſtari/q̄ ē
btitudo ſexta. luxuriā oēm depellens. Et vt
dei regnū mihi adueniat. vt videlicȝ nō ī me
pctm̄/ſed deus ipſe regnet. ¶ Poſtrema die
ſabbati/obſecro ſapīe donū. ad ſapiendū ac
guſtādū ſpūalē bonoꝝ ꝟtutē. ⁊ gr̄e bonita/
tiſqȝ dei ineffabilē dulcedinē. ⁊ vt nulla peni
tus cura mihi ſit de hui⁹ mūdi falſa dulcedi
ne. Et ē ꝯ gule viciū. Itēqȝ peto veram cor/
dis pacē ac ꝯſcīe ſeptimā beatitudinē. Et ꝙ
dei nomē bn̄dictū in nobis ſcificet̄. h̄ eſt ꝙ
T oīs immūdicie expꝑtes ſim⁹. ¶ Chariſſime ſo
rores/ſi quotidie aliq̇d mō ſupradicto ex li/
bris vr̄is. aut certe aliter addiſceretis/ſic ex
ercitādo voſipſas. multū ſine dubio ꝓfectū
in ſciā. ꝟtutibꝫ atqȝ ī deuotōe acq̇rere poſſe
tis. ¶ Nec mee ē intētionis/ꝙ propter mea
ſcꝑta pn̄tia alias meditatōnes pias ⁊ vtiles
atqȝ bonas deſeratis. ac modū veſtꝛ facien
di. ſ. ꝓceſſionē ſiue pegrinationē ſpiritalē ad
ſctōs ⁊ ſanctas/tā ꝓ vobis q̄ȝ ꝓ alijs amicꝭ
veſtris/viuis ac defūctis. Nō em̄ ignoro ꝙ
ſepi⁹ vna pſona p aliq̇d ad deuotionē facile
incitat̄/quo alia non ita ad eā mouet̄. Et id
circo q̇ſquis ſuo relinquit̄ ſtudio. ſuaqȝ ī ta/
libus experientia. Mihi ꝟo ſupra agendi ſcri
ptus modus proficuus ē reptus. ¶ Rurſus
quotieſcunqȝ orōnis archanū intraueritis.
Primo cogitatōi veſtre petā ꝓpria obiecta
ſint/indignitatēqȝ veſtrā ītime ꝯſiderātes. ⁊
ſic deo ſctiſqȝ ſuis dicite. O dn̄e de⁹/ecce ve
nio tuā exorare maieſtatē/nihil oīno d̄ bo/
nitate mea pſumens. de virtute aut dignita
te. ſed in tua maxima gratia atqȝ miſcdia cō
fido. Quia certe aliter oratio veſtra citi⁹ im/
pedie̅t. execrabiliſqȝ deo reddet̄ ſupbia comi
tante. diligētius obſeruantes ꝙ in tali cogi
tatione ⁊ petitiōe pſeuereris/quoaduſqȝ cor
de intimo ſenſeritis nullā om̄ino fiduciaȝ de
vobiſmetipſis h̄r̄e ſed ſolūmodo in dei miſe
ricordia infinita. Et ſic poſtea de alia ſecuri
us poteritꝭ cogitare q̄ȝ antea. ¶ Equidē q̄ti
enſcūqȝ deuotionis imbre ſuaui pfuſas vos
ſenſeritis/nō id veſtris meritis ⁊ ꝓprijs bo/
nis actibꝫ eueniſſe meditamī q̇n poti⁹ ob ali
cui⁹ ſancti aut ſancte interceſſionē. aut alicu
ius amicoꝝ veſtroꝝ certitudinaliter putetꝭ.
Et pariformiter ad voſmetipas reuerſe ſi fu
eritis/quotieſcūqȝ vane gl̄ie ventū ſonare p
ceperitis/nihil vobis nocebit hic ſibil⁹. ꝯſi/
derabitis em̄ voſmetipas intuētes defectus
ꝓprios dicētes intra vos. tale pctm̄ nefādū
ac talia miſera ꝑpetraſti. ⁊ quō ergo cogita/
re auſa es talem deuotionē a deo tibi ob tua
merita ꝯcedi. ¶ Interea cū ad aliquē electo/
rū aut electaꝝ/vos ꝯtingit ꝯuerti audacter
eidē dicatis. q̄ȝ a deo ad ipm̄ trāſmiſſi fueritꝭ
ad petendū ſuā elemoſynā gratiaꝝ. Nec ſic
falſum dicetis. Sine em̄ dei inſpiratōe/ali/
quē ſanctoꝝ depcari velle ſeu volūtatē habe
re non poteſtis. Poteritis igit̄ ipm̄ alloq̇ꝓdi
cētes/ꝙ ex quo dei ꝯplacet volūtati/vt ipm̄
ſctm̄ exoretis. refutare vos om̄ino ei nō licȝ
q̇n ꝓ vobis idē ipe ad deū intercedat elemo/
ſynā expetēdo ex quo eū requiritiſ. Magna
em̄ foret ruſticitas ⁊ indignū om̄ino alicui/
refutare ⁊ ſpernere quēpiā diligentius ſe re
quirentē. Dicere nihilomin⁹ poteritꝭ hmōi
electis a veſtra deuotōne req̇ſitis. q̄ȝ plures
veſtris oratōibus pſecutores crudeles con/
uerſi ſunt. multo magis igit̄ facere pcē debe
tis pro his q̇ vos nunq̄ȝ pſecuti ſunt. ſȝ mō
deuoti⁹ depcant̄. ¶ Deinde attēdite diligen/
tius ī cuiuſlibet ſancti feſtiuitate/bona miſe
ricordie ab ipſo dū hic vixerat patrata ſup/
plicātes/vt ⁊ vobis faciat ſil'r/reducēdo ea/
dē ad bona aīaꝝ veſtraꝝ. ¶ Cōſiderate inſu
per maximā ſanctoꝝ ac ſanctarū/angelorū
q̄ȝ cohortē ſiue multitudinē. ⁊ a ſingulis eo
rum deuotius rogetis/quatinus apud de/
um vnū remiſſionis diē impetrare dignet̄ ꝓ
pene relaxatōne ob vr̄a demerita debite. Et
certe obtineretis vltra mille milia dieꝝ ſi ab
ipſis exaudiri vos cōtingeret. Et exaudimī
vtiqȝ/ſi ſolū mō debito ⁊ ꝯgruo eos depce/
mini. ¶ Demū orem⁹ ſup oīa/ꝙ de⁹ om̄ipo/
tēs iudicet puniatqȝ nos ī ſua curia miſcdie
in pn̄ti ſcl'o/⁊ nequaq̄ȝ ī curia iuſticie ſueri/
goroſe/puta ī inferno. Et h̄ ē qđ oratꝭ dicē/
tes. Dn̄e ne ī furore tuo arguas me ⁊c̄. ¶ Fa
ciatiſqȝ nihilomin⁹ dilectiſſime ꝓceſſionē ve
ſtrā in infernū ex hoc timorē reportādo. In
paradiſum etiā atqȝ in purgatoriū pro gēte
veſtra ſanctaqȝ matre eccleſia deū exorando
Specialius ꝟo pro parētibus. cognatis et
amicis/viuis ac mortuis. Finit

Sequitur tenor ap/

pellatiōis cuiuſdā pctōris a diuina iuſticia
ad diuinā miſcdiaȝ ab eodē cācellario edite.

U Ad tua o regina celi/⁊ mūdi to
tius dn̄a/dei genitrix illibata
i virgo Maria/ac veſtꝝ oīm ce
leſtis regni proceꝝ/ciuitatis
eterne ꝯciuiū ⁊ beate felicitatꝭ

coheredũ/coꝛã dei thꝛono ⁊ agno iugiť aſtã
tiũ. tuiqꝫ ſacer euangeliſta Johẽs pudicicie
ꝟginalis paranymphe/celeſtiũ ſcrutatoꝛ egre
gie/⁊ diuinoꝝ ſcriba doctiſſime tanqꝫ ĩ pſo
neſinglarꝭ autẽtice/⁊ ꝓrogatiue ſctitatꝭ ⁊ di
lectõis amplioꝛꝭ digniſſime pñtia. Ego. N
oĩm filioꝝ dei ingratiſſimꝰ meritoꝝ paupri
mus ⁊ ſceleꝝ heu abũdãtiſſimꝰ. ab oĩm pctõ
rũ meoꝝ grauamibꝫ firmo coꝛrectõis ꝓpo/
ſito et aĩo/ad emẽdationẽ vite melioꝛis fidu
cialiter appellãdi. ⁊ lachꝛimaꝝ meaꝝ ꝓflu
uijs a diſtrictiſſima tua dñe iuſticia/ad cle/
mẽtiſſimã bonitatis tue miſcdiam ꝓuocãdi
dico. ꝓteſtoꝛ. ꝯfiteoꝛ ⁊ ꝓpono. ꝙ licet ego
pctõꝛ impiꝰ. indignꝰ ⁊ miſerrimꝰ tãtilla mea
tꝑa puericie metas. adoleſcẽtie curſuꝫ/⁊ ꝑue
ctionẽ/virilitatꝭ mee ꝓgreſſũ/imo oẽs vite
mee proceſſus. Annos. mẽſes. dies. horas ⁊
momẽta/timoꝛe tuo poſtpoſito. aĩo irreue
rẽti ⁊ infrunito cogitatu. deſiderijs ⁊ conati
bus maľ. volũtate. ꝓpoſito ⁊ ꝯſenſu peioꝛibꝫ
necnõ opē. ꝯſuetudine ⁊ ꝯtẽptu peſſimis in
ceſſãter ⁊ ĩpie trãſegerĩ. legẽ tuã peccãdo de/
reliquerim. iuſticias tuas ꝓphanauerim. g̃/
tiã tuã abiecerim. mandata tua nõ cuſtodie
rim. ſalutaria tua ꝯſilia ⁊ monita ꝑuipende
rim. pietatis opꝑa ſegniter neglexerim. dona
ſpiritꝰ ſeptiformis/moꝛtaliter a me repule/
rim. btitudines ⁊ virtutes malicioſe ſpꝛeue
rim. eccľiaſticis me ſacramẽtis indignũ red
diderim. Temereqꝫ boni ꝓpꝛie ſalutꝭ imme
moꝛ pctã ꝯmiſerim. obſeruãtias eccľie ſãcte
catholicas ⁊ ꝑcepta ꝑtinaciter tranſgreſſus/
flagitioſis meis opibꝫ fidẽ tuaꝫ violauerim.
pctis meis rurſum te fili dei crucifixerĩ. om
nibꝫ tuis bñficijs ⁊ donis gratuitꝭ ingratuſ
extiterim. flagella tua (licet pauca) murmu/
rando ſuſceperim. In ſupbia vite. auaricia
coꝛdis. inquinatõe mentis ⁊ coꝛpis. inuidi/
oſis actibus. peculiaribus caſtrimargijſ. ira
cundis motibꝫ. accidioſis toꝛpoꝛibꝫ. innume
ris voluptatibꝫ. actualibus culpis. moꝛtali
bus ⁊ criminalibꝫ vicijs. venialibꝫ peccatis
offenſis ſpũalibꝫ. coꝛpis. coꝛdis ⁊ oꝛis iniq̃
tatibus. factis illicitis. pſumptõnibꝫ temera
rijs. crebꝛis inobediẽtijs. negligẽtijs ⁊ deli/
ctis plurimis. et alijs nefandis exceſſibus.
ex malicia ⁊ fragilitate. omnibꝫ interioꝛibus
⁊ exterioꝛibꝫ meis ſenſibꝫ/te deũ meũ graui/
ter ⁊ multipliciter offenderim. Et his maliſ
ꝓpꝛijs nõ ꝯtentus/mala malis accumulãs
alijs occaſionẽ peccãdi pbuerim. eos ĩ pute
um interitꝰ mecũ traxerim. Peccãtibꝫ ꝯſiliũ
auxiliũ ⁊ fauoꝛẽ impẽderim. exemplis ꝑuer
ſis ipſe ꝑuerſus innocentes ꝑuerterim. Ad
pctã q̃ rariſſime defleui/quaſi canis ad vo/
mitũ. ⁊ ſus ad volutabꝝ luti/poſt lamẽta tã
qꝫ ea nõ plãxiſſem impudice redierim. Ac ꝑ
miſſa ⁊ oĩa alia mea facinoꝛa/tibi cũcta vi
dẽti notiſſima. oꝛdine. ſciẽtia. loco. tpe ⁊ cau/
ſa vltra modũ auxerim ⁊ aggrauauerim. ma
la quoꝛũ nõ ẽ numerus nequiter ꝯmiſerim.
⁊ ꝑ ea ſententiã moꝛtis eterne (qua diciť. ani
ma que peccauerit ipſa moꝛieť) damnabiliť
incurrerim. in iudiciũ tuũ hoꝛrendũ ⁊ iuſtiſ
ſimũ dñe/⁊ in manũ tuã dei viuẽtis ꝑicio/
ſe nimis inciderim. indignationẽ tuã incur
rerim. a conſoꝛtio celeſtis exercitus me ſepa
uerim. ⁊ ab iniq̃tate mea ĩ qua vſqꝫ adhuc q̃
ſi ꝑ talentuꝫ plumbi reſideo/vt reſurgere nõ
adiecerim. ſempꝗꝫ te dñm vocantẽ me ad pe
nitentiã nõ audiuerim. pꝛomittentẽ te pmia
eterna renuerim. ⁊ te moꝛtẽ ꝯminantẽ ꝑpetu
am/⁊ diuitias bonitatis. patiẽtie ⁊ lõgani/
mitatis tue in anime mee ꝑiculũ ⁊ ſalutis di
ſpendiũ ꝯtempſerim. ¶ Tñ tu rex foꝛtꝭ ⁊ po
tẽs/vltoꝛ metuẽde. terribilis/et iuſte iudex.
de cuiꝰ oꝛe ſedẽtis ĩ thꝛono/ꝓcedit gladiꝰ ꝑ
iudiciũ ⁊ iuſticiã bis acutꝰ/ꝯtra iniuriã oſtẽ
dẽs mihi bonitatẽ ⁊ patiẽtiã. ſuſtinuiſti ⁊ ex
pectaſti vt mihi miſerearis. Prolõgaui ini/
quitatẽ/⁊ tu bonitatẽ ꝯtinuaſti. ĩ charitate
ꝑpetua miſerãs dilexiſti me et attraxiſti. diſ
ſimulaſti pꝛopter penitẽtiã oẽs trãſgreſſiões
meas ⁊ ſcelera mea. Cõtemptꝰ. ingratitudi
nes ⁊ delicta nõ impꝛoperaſti mihi. bñficia
nõ detraxiſti pꝛopter crimia. toleraſti patiẽ/
ter oĩa mea flagitia. cuſtodiſti me ne vltra ea
que feci ꝯmitterẽ grauioꝛa. Nõ feciſti mihi
ẽm peccata mea/nec iuxta iniq̃tates meas.
Nõ tribuiſti pꝛo malis mala/ſed pꝛo malis
bona. Nõ intuliſti mihi oppꝛobꝛia. nõ irro
gaſti ꝯuicia. retraxiſti manũ vltricẽ vibꝛan/
tẽ ſuꝑ me vindicte gladiũ. diſtuliſti ſentẽtie
moꝛtis executionẽ. Suſpẽdiſti iudiciũ ⁊ iu
ſticiã. pꝛoꝛogaſti ſpe coꝛrectõis vite mee ter
minũ. ⁊ peccatoꝝ meoꝛũ vltiõꝫ digniſſimã/
vſqꝫ in hoꝛã pꝛeſentẽ miſericoꝛditer auertiſti
⁊ ĩ miſerationibꝫ tuis multis factũ ẽ/vt non
ſim ꝯſumptus. ne ꝑpetuũ ſuſtineã ſaluatio/
nis pꝛeiudiciũ/patrimonij celeſtis iacturaꝫ.
beate viſionis carentiã. damnũ coꝛpoꝛis et
anime. damnationis penã. nõ moꝛituri ver
mis doloꝛem. inextinguibilis ignis incẽdi
um. ſtridoꝛẽ dentiũ. tenebꝛas. fletũ. luctum
⁊ grauamen. ¶ Ex pꝛemiſſis igiť dñe ſi a me

faciẽ auerteris ⁊ miſcđiam deſpexeris. ſi iniquitates meas obſeruauerꝭ. ſi ĩ ira tua arguendo me miſcđiaꝫ tuã attenueris. ⁊ antique miſcđie recordatus nõ fueris. ſi imppetuuꝫ mihi iraſceris / ⁊ miſericordiã a me peccatore ineternũ abſcõderis. ſi iuſticie tue ſolium me iudicaturus aſcẽderis. et oblitus fueris mei finaliter miſerrimi. Sciẽs me ꝑ iniqtatũ meaꝝ multitudine / ⁊ graui peccatoꝝ onere / culpabiliter ĩ hac vita grauatum / non indebite. timenſqꝫ veriſimiliter ſi tãtis tribulationibꝫ adiutorẽ nõ inuenero. poſt hanc vitã me plus ⁊ multo fortiꝰ aggrauari. Ideoqꝫ deus iudex iuſte / ĩ his ſcṗturis lachrimarũ mearũ attramento conſcriptis / a te irato ⁊ iuſto iudice / ⁊ a ſentẽtia tue diuine iuſticie ad te placatũ ⁊ miſericordẽ pr̃eꝫ miſcđiaꝝ q̃ tardã neſcis miſcđiam. ⁊ cui ꝓpriũ ẽ ſꝑ miſereri ⁊ pcere. qꝛ ſupiorẽ nõ habes / cũ tu ſis ſolus altiſſimꝰ ⁊ ĩ miſcđia copioſus / ad tribunal tue clemẽtie. bonitatis et miſcđie q̃ iudicium ſuperaltat ĩ ſpe venie. Ego miſer ad te miſericordẽ / cuiꝰ miſcđie nõ ẽ nũerꝰ / ꝓuoco ⁊ appello. Et te reginã ⁊ matrẽ miſcđie / oẽſqꝫ ſanctos ⁊ electos dei. ⁊ ſpãliter vos iudices iuſti ꝯmilitones apl'os peto / vt inſtãter inſtãtius inſtãtiſſime ꝓ me pctõre miſerrĩo / ad deũ meũ ſuppliciter intercedatis. ac iterũ ⁊ iterũ ⁊ cũ oĩ q̃ poſſũ deuotõis ⁊ hũilitatis inſtãtia / a te cuiꝰ miſcđia plena ẽ oĩs terra. ⁊ ꝑ te in celis ꝑparata ⁊ in eternũ edificata gratiã ⁊ veniã. Et qꝛ ĩ miſericordia diues es / clementiã ⁊ miſericordiã peto mihi dari. cum ipſe deus meus ſis / cuiꝰ miſeratões ſũt ſuꝑ omnia oꝑa tua. qui cui volueris / immo omniũ miſereris. ⁊ qui gratiã ⁊ miſericordiam ĩ quacũqꝫ hora peccator ingemuero / mihi dare poſſis ⁊ velis / ſubijciens corpus et aĩaꝫ. vitã ⁊ oꝑa. res. ſtatũ ⁊ tꝑa mea / necnon oẽs et ſingulos miſcđie tue adherẽtes ſeu adherere volẽtes ꝓtectioni ⁊ gratie abundãtiſſime bonitatꝭ et miſcđie tue dñe deꝰ pater vnigenite ieſu xp̃e / et ſp̃us orphanoꝝ paraclite / indiuiduaqꝫ trinitas bñdicta. ¶ Proteſtor etiã q͛ p̃ſentẽ oratõis mee deuotõꝫ aſpectibꝫ tuis ſepius publicare / ac mores ⁊ vitaꝫ auxilio tuo quãto celeriꝰ potero / corrigere ⁊ emẽdare volo. ¶ Rogo etiã te fili dei crucifixe / vt lateris tui vulneris ſigno / quo illaꝫ in cruce pendẽs orationẽ. Pater ignoſce illis / qꝛ neſciunt q̃d faciunt ꝯſignaſti. ⁊ ĩ qua pro tua reuerẽtia es exauditus. hãc etiã oratiunculã meã diuine ꝓuocatõis miſcđie clementer conſignes. ⁊ eaꝫ miſcđie multe facere dignerꝭ efficacẽ. ¶ Requirẽs te ſacer ſcriba Johãnes / quatinus p̃ſentẽ meam orationẽ tibi ꝯmiſſe ꝟgini matri cũ exoratiõe ꝓ me publices. ¶ Et tu regina miſcđie eam cũ oſtenſione pro me pectoris et vberũ tuorũ quẽ genuiſti dei filio notifices. Tu quoqꝫ fili clementiſſime eã patri cũ oblatione pro me paſſionis ſanguinis vulnerũ tuorum ⁊ mortis offeras. acceptabilẽqꝫ facias alme trinitati / vt ꝑ eã ⁊ alia pietatis oꝑa gratiã ⁊ miſericordiam. peccatoꝝ remiſſionẽ ⁊ veniã. requiẽ ⁊ vitam merear ſempiternam. Amen.

Sequitur datõ apoſtolorum.

q Uia iuſticiã meã tãq̃ꝫ fragilitati ⁊ demeritis tuis intolerabilẽ declinans / ad tribunal miſcđie mee tanq̃ꝫ ad ſupiorẽ iuſticie / ſub ſpe venie hũiliter appellaſti. Idcirco quia miſcđia te redemi / ĩ miſericordia te ſaluũ feci. miſericordiã docui. miſericordiã ⁊ nõ mortẽ volui. miſericors ſum. miſerator longanimis ⁊ multuꝫ miſericors / immo ſum pater miſericordiaꝝ. Et qꝛ regina glorie. mater miſericordie. mater mea aſtat a dextris meis pro te bona loquens ⁊ miſericordiã poſtulãs. cui nõ eſt mihi fas aliquid denegare ob reuerentiã ⁊ pietatẽ multitudinis miſericordie mee. ⁊ interceſſionẽ matris mee / omniũqꝫ electorũ / gratie ⁊ miſericordie in gloria participũ. Appellationi tue miſericorditer defero / et te ad tribunal miſericordie mee clemẽter admitto. tibiqꝫ vt miſericordiã conſequaris / omniũ dierum vite tue terminũ ꝑemptoriũ ad ꝓſecutionem miſericordie ⁊ ipſius aſſecutionẽ aſſigno. Ac latam contra te ſententiã iuſticie mee / ꝓpicius relaxo. Ita vt ſi vſqꝫ in finem miſericors fueris / miſericordiã tamẽ meam quãdo aliquãdo pecces a te nõ diſpergaꝫ vt damnẽ / neqꝫ nocebo in veritate mea / vt abijciam te ĩ finẽ. ſed pro peccato vapulabis. ſed tamẽ nõ peribis. Finit.

Tractatus eiuſdem

de oratione ⁊ ſuo valore.

¶ Prima pars.

o Portet ſemꝑ orare ⁊ nõ deficere. Scripſit Tullius accuratiſſime cõmentariũ fratri ſuo de petitione romani conſulatus / ſuadens vt in oĩ loco ſe/